

Lugkőoldatot ivott egy 18 éves lány

(A Délmagyarország munkatársától.) Az újszedei Hétházak-ból szombaton délelőtt egy öngyilkos lányhoz hívták ki a mentőket. A Hétházak egyik lakásában Kószó Ilona 18 esztendőes lány lugkőoldatot ivott. Az öngyilkosságot a házbeliek fedezték fel, akik a lány szobájából kiszűrődő hörgő hangokra lettek figyelmesek. Benyitottak a szobába és ráakadtak a földön eszméletlenül fekvő lányra. A mentők Kószó Ilonát be szállították a kórházba. A lány beállítása óta eszméletlen állapotban van, kihallgatni nem lehetett, bucsulevelét nem hagyott hátra, öngyilkosságának oka ismeretlen.

Az olvasó rovata

Ruha-kultusz

Igen tisztelt Szerkesztőség! Sokan a gazdasági világválság egyik legfontosabb okát a technika nagyarányu fejlődésében látják és pedig azon az alapon, hogy az autó, a repülőgép, a rádió és utóbban a hangosfilmgyártás, oly nagyarányu tökélyt von el a gazdasági élet egyéb szerveitől, ami azokat igen károsan befolyásolja. Ugyanez a tétel áll kicsiben a jelenlegi tultengő nőiruha divatára is.

A régi időkben anyáink és nagyanyáink idejében, egy urihölgynek volt egy-két egész finom valódi selyem, vagy tiszta gyapju gála-toalettje, egy-két délelőtti ruhája és néhány háziruhája, pongyolája. De ha felvette azt a jól ismert suhogó selyemruhát, — melynek szabása valósággal műremek volt, — és ha feltette a leheletszerű valódi kócsaggal diszitett kalapját, bizony szép és elegáns volt s öltözéke mindig ujnák tűnt fel. De ezt nemcsak az anyag ma nem is található kiválóságának, vagy a készítés művésziességének köszönhetette, hanem annak a számos ragyogó ékszerdarabnak, mely elengedhetetlenül hozzátartozott és kiegészítette csodás öltözékét. Izgalmas várakozástjes esemény volt nekünk az öltözködése és kipirult arccal figyeltük, amint előkerültek a kis bárszony tokkocskák, melyek mindegyike egy-egy csodásan szikrázó briliáns ékszer tartalmazott. És ritka nő volt az, kinek 10—12-nél kevesebb ilyen tokkocskája volt és azok mindegyike egy kedves örömnappra emlékeztetett.

Ha feltette a sok szép briliáns gyűrűjét, amelyből 2—3 is jutott egy ujra és kicserélte a kisebb, elmaradhatatlan boutont, nagy szikrázó függőjével, meg a kétméteres lorgnonláncot, amelyet a briliáns órácskával derekán is viselt, elragadó volt. Mostani, felnőtt izlésünkkel is fájdalmasan gondolunk erre a szép jelenségre, amely tova-
tunt a többi szépséggel és tökéletességgel együtt.

De nemcsak szép, felemelő volt az akkori divat, amely a mostanival annyira ellentétben nemcsak a külsőségre volt alapozva, hanem hasznos is volt, mert gyakran kisegítette a családott pillanatnyi pénzügyi nehézségekből. A háborus pénzelválódás idején pedig valósággal megváltás és szerencse volt. Gyakran egyszerű munkáscsaládok szép kis ingatlant vehettek ékszergyűjteményük értékéből.

Sajnos, a mai ruhakultusz, amely szinte megszámlálhatatlanra emelte föl a hölgyek ruhadarabjainak számát, bár azok minősége igen kétes értékű, — lévén leggyakrabban mügyapju vagy műselyem, — mégis annyira kimeríti nemcsak az illető hölgy készpénzállományát, hanem hitelét is, hogy más, praktikusabb és hasznosabb kellékre, gyakran még fehérneműre és a háztartásban szükséges fontos darabokra sem telik. Így áll elő az a helyzet, hogy egyik ipari és kereskedelmi szakma tultengése miatt visszafejlődnek olyan szakmák, amelyek emberemlékezet óta éltek és virágoztak. S ennek legfőbb oka a hölgyek befolyáshatóságában, illetve a divat kinövéséi ellen való védekezés gyengeségében keresendő. Mert szemben a még nem is oly régmúlt idők öltözködésével a mai hölgy, minden két órában másik ruhába buvik és még az egészen finom, 100—150 pengőt meghaladó toalettkehez is föltesz ékszer gyanánt egy — üveggyöngyöt.

Tisztelettel: (aláírás.)

Magyarország legjobb hírnevű óráscége
BRAUSWEITER JANOS
Gróf Apponyi Albert (iskola) uccá 23. szám.

LICHTMAN CIPŐK
BALLY CIPŐK
Belvárosi Cipőüzlet Szeged, Széchenyi tér 11. Városi bérház

Dr. Salgó és Tsa divatáruháza

(Károlyi uccá 1., városi bérház)

FELHÍVJA

az Igen t. vevőközönség figyelmét beérkezett

feltűnően szép őszi cikkeire,

melvekel csak megbízható minőségben, rendkívül méltányos áron bocsát áruba. **KIRAKATAINK** őszi kosztüm- és kabálanyagok, valamint ruhaszövelek stb. Igen választékos raktáráról tesznek ízenuségot.

Selejtes áruk reklámszerű eladásával nem foglalkozunk.

150 munkást elbocsájtottak az algyői csatornaépítkezésektől

(A Délmagyarország munkatársától.) H. Papp István, az ármentesítő társulat igazgató-főmérnöke szombaton bejelentette dr. Somogyi Szilveszter polgármesternek, hogy az algyői csatornaépítkezés földmunkálatainak kétötöd részét befejezték és ezzel kapcsolatban 150 munkást elbocsájtottak. Az építkezéseknél hétfőtől kezdve csak 200 munkást foglalkoztatnak, de ezek is csak az általánymunkákat végzik el, amivel a jövő hét közepére elkészülnek és akkor a csatornaépítési munkálatakat szeptember 9-ig szüneteltetik.

Szeptember 9-től új munkaperiódus következik, mintegy hatvan kordést fogadnak fel,

de már csak 200 munkást, úgy, hogy végeredményben a csatornaépítkezéseknél szeptember 9-től kezdve 150 munkással kevesebb fog dolgozni.

A 60 kordés és a 200 munkás azután a tél beálltáig dolgozik. A főmérnök azt is közölte a polgármesterrel, hogy eddig 110 ezer pengő munkadíjat fizettek ki, a földkisajátításokért utóbban 40 ezer pengőt fizettek ki. A csatornaépítkezés munkálataira folyósított összegek elfogytak, szeptember 9-re azonban remélik, hogy a földmívelésügyi miniszter további százezer pengőt utal ki.

Mi történt Szegeden a száz millió dollárral?

Írta: Tonelli Sándor.

Amerikai bélyeggel idegen nyelvű levelet hozott a posta a szegedi városházára. A levélhez valami nagy pecsétetes jegyzőkönyv-féle is volt csatolva. Ismeretlen nyelven lévén írva a levél, a polgármester lefordítás végett a tisztí főorvosra szignálta.

Eppen referáló tanácsülés volt a polgármester-nél, mikor a tisztí főorvos feldult arccal rohant végig a közgyűlési terem előtti folyosón. Nem is nyitott be, hanem belökte a polgármester szobájának ajtaját.

— Ilyen még nem történt, mióta Szeged áll és mióta én a külföldet járom, — kiáltotta. — Száz milliót örökölt a város Amerikából!

— Dollárban vagy font sterlingben? — kérdezte a helyettes polgármester.

— Amerikában a dollár van szokásban, — adta meg a felvilágosítást a főjegyző.

— Kár, — állapította meg a pénzügyi tanácsnok. — Font sterlingben több volna.

— Azért dollárban is elég szép pénz, — mondta a műszaki főtanácsos. — Majd hatszáz millió pengő. Megvehetjük az új gépet a szivattyutelep számára.

Az általános izgatottságban a tisztí főorvos alig tudta elmesélni, hogy tulajdonképpen mi is van a levélben.

A levelet M. Magnus Duck nowherei közjegyző írta Kaliforniából és arról értesítette a várost, hogy az ottani Lunatic Asylum nevű szanatórium-ban április 1-én elhalálozott Morrison M. D'amant los angelesi illetőségű egyén, aki negyvenöt éve vándorolt ki Magyarországról Amerikába és végrendeletileg a tulajdonában levő száz millió szülő-városára, Szegedre hagyta. A jegyzőkönyvben a nowherei sheriff a haláleset tényleges megtörténtét, a végrendelet szabályszerűségét, valamint azt a fontos körülményt igazolta, hogy a szóbanforgó száz millió további intézkedésig nála van letétként elhelyezve.

M. Magnus Duck közjegyző levele a hagyatéokra vonatkozólag különböző kérdéseket is tartalmazott:

1. Hajlandó-e Szeged város, mint örökös a hagyatékra vonatkozó jogát érvényesíteni?

2. Igenlő esetben hajlandó-e a város a hagyatéki eljárás körül felmerült költségeket neki megtéríteni?

3. Hajlandó-e a város a szóban forgó száz millió megfelelő elhelyezéséről és megőrzéséről gondoskodni?

4. Amennyiben a város erre hajlandó, mi módon kíván a hagyatékt átvétele tekintetében intézkedni?

A polgármester, mikor értesült a levél tartalmáról, elérékenyedett:

— Mindig mondtam nektek, hogy a szegedi polgár a legkiválóbb polgára a világnak. Lássátok ez a szegény ember még a halála órájában sem feledkezett meg rólunk és ránk hagyta azt a kevés pénzt, amije maradt. Jobbkor nem is halhatott volna meg, mert nem tudtam, hogy mit csinálunk a földbér-hátralékokkal.

De hát a polgármester első polgára a városnak, rajta százharmincezer ember minden gondja nyugszik, neki nem szabad elérzékenyülni. Ezuttal az érzelmi kiörés csak egy pillanatig tartott és utána derék podesztánk nyomban a helyzet magaslatára emelkedett.

— Hívjátok be a Simkót, majd őt megbízom, hogy tudja meg, mennyi az örökösödési illeték Kaliforniában. Tóth Béla írjon rögtön egy felterjesztést a belügyminiszterhez, hogy a magyar örökösödési illetéket a város nehéz anyagi helyzetére való tekintettel engedjék el. A Poldi számlitsa ki pontosan, hogy mennyi az a száz millió pengőben és kérdezze meg bizalmasan a Szeged-Csongrádi, meg May Gyulát, hogy ki vállalja olcsóbban az ideutalást. Csonka Miklós a régi adókönyvekből próbálja megállapítani, hogy ki